

Tapiserija kao likovni izazov postavlja pred autora mnoštvo zadataka tehničke, prirode dok predložak, crtež nastao linijama, pretvara u cjelinu sastavljenju od mnoštva točki, poput digitalnog piksela, poput točke pointilista u 19. stoljeću. Ta kompleksna likovna tehnika autora tjera na promišljanje, na dublju analizu motiva koji želi realizirati.

Studenti Dizajna tekstila Tekstilno-tehnološkog fakulteta, Dora Filipaj, Ela Leko i Leo Subanović pod mentorstvom Koraljke Kovač Dugandžić u svojim radovima povezuju svladavanje nove kompleksne tehnike i likovnost. Predstavljaju tri realizirana triptiha, tri različita rukopisa, tri priče koje su tek polazišna točka u razvoju ideje: Leo Subanović kreće od zemljanih tonova i organskih oblika planina, Dora Filipaj inspiraciju pronalazi u strogoj geometriji i primarnim bojama, inspirarana Bauhausom, dok Ela Leko kreće od književnosti, od poezije Baudelairea koju zatim interpretira nitima, opisujući vlastiti doživljaj. Nakon uspjeha i priznanja struke ovi mladi autori idu dalje, motive koje su stvorili za tapiseriju sada razrađuju, istražuju mogućnosti likovne priče, nastaju refleksije triptiha. Veći broj elemenata svojevrsna je zamka u kojoj moraju pokazati snalaženje, ustrajnost u dosljednosti, izbjegavajući monotoniju ponavljanja. Planine Lea Subanovića sada dobivaju i bivak za ljude, šator koji u inverziji parafrazira oblik tapiserije, jasno pokazujući pripadnost kolekciji, ali s odmakom. Dora Filipaj geometrijske kompozicije interpretira novim koloritom i sada u obliku praktičnih uporabnih predmeta, bloka, pernice, koristeći funkcionalne plohe kao slikarsko platno. Ela Leko nastavlja istraživanje oblika i doživljaja u sjenilima lusteru, uključujući svjetlo u kompoziciju.

Tri posve različita rukopisa polaze od iste tehnike, tapiserije, a snagu ideja i individualnost autora zatim pokazuju razvojem u posve različitim pravcima, ali u skladnom suživotu na istom prostoru, u Galeriji Bernardo Bernardi, tražeći zajedničku uravnoteženu kompoziciju kao još jedno istraživanje potencijala radova. Inspirativan je to odgovor na zadatak kojeg je majstorski postavila mentorica, Koraljka Kovač Dugandžić, materijalizacija je to cjelovite likovne priče nastale dobro postavljenim pitanjem i odlično odrađenim odgovorima studenata.

PUČKO
OTVORENO
UČILIŠTE
ZAGREB

GALERIJA
BERNARDO BERNARDI
Pučko otvoreno učilište Zagreb
Centar za kulturu

www.facebook.com/galerijabernardi

IZDAVAČ
Pučko otvoreno
učilište Zagreb

VODITELJICA GALERIJE
Ksenija Foretić

SAVJET GALERIJE
Zlatko Kapetanović, Iva Ceraj,
Marija Juza, Koraljka Kovač,
Nika Pavlinek, Marin Sovar, Kse-
nija Foretić

OBLIKOVANJE
Damir Gamulin, Nives Sertić

FOTOGRAFIJE
Dora Filipaj, Ivana Furundija

TISAK
Kvik print

NAKLADA
100

Zagreb
rujan, 2023.

IZLOŽBA JE REALIZIRANA
UZ POTPORU
Ministarstva kulture i medija
Republike Hrvatske
Grada Zagreba

Dora Filipaj je studentica diplomskog studija Dizajna tekstila na Tekstilno - tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Izlaže na 15-ak skupnih izložbi. Na izložbi hrvatskog dizajna 21/22 dobitnica je prvog mjesta u kategoriji Tekstilni i modni dizajn, a prvo mjesto osvaja i u projektu TTF-a i ReGalerije 2022.

Ela Leko je studentica diplomskog studija Dizajna tekstila na Tekstilno - tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. Skupno izlaže na 20-tak skupnih izložbi u Hrvatskoj i regiji, te samostalno izlaže u TTF Galeriji. Aktivno radi na projektima, od kojih su najznačajniji: kolaboracija s Laboratorijem Gajnice 2022. i studentska rezidencija na BIEN 2023 u Kranju. Dobitnica je drugog mjesta u projektu TTF-a i ReGalerije 2022. i trećeg mjesta 2023., kao i posebnog postignuća na Izložbi hrvatskog dizajna 21/22 te 1. mjestu na Da! Festivalu 2023.

Leo Subanović student je diplomskog studija Dizajna tekstila na Tekstilno - tehnološkom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu. 2016. nagrađen je za grupni projekt na 43. Ambienti. Na Izložbi hrvatskog dizajna 21/22 stječe posebno priznanje. 2023. sudjeluje na rezidenciji u sklopu Biennala tekstila u Sloveniji.

Pučko otvoreno učilište Zagreb // Centar za kulturu

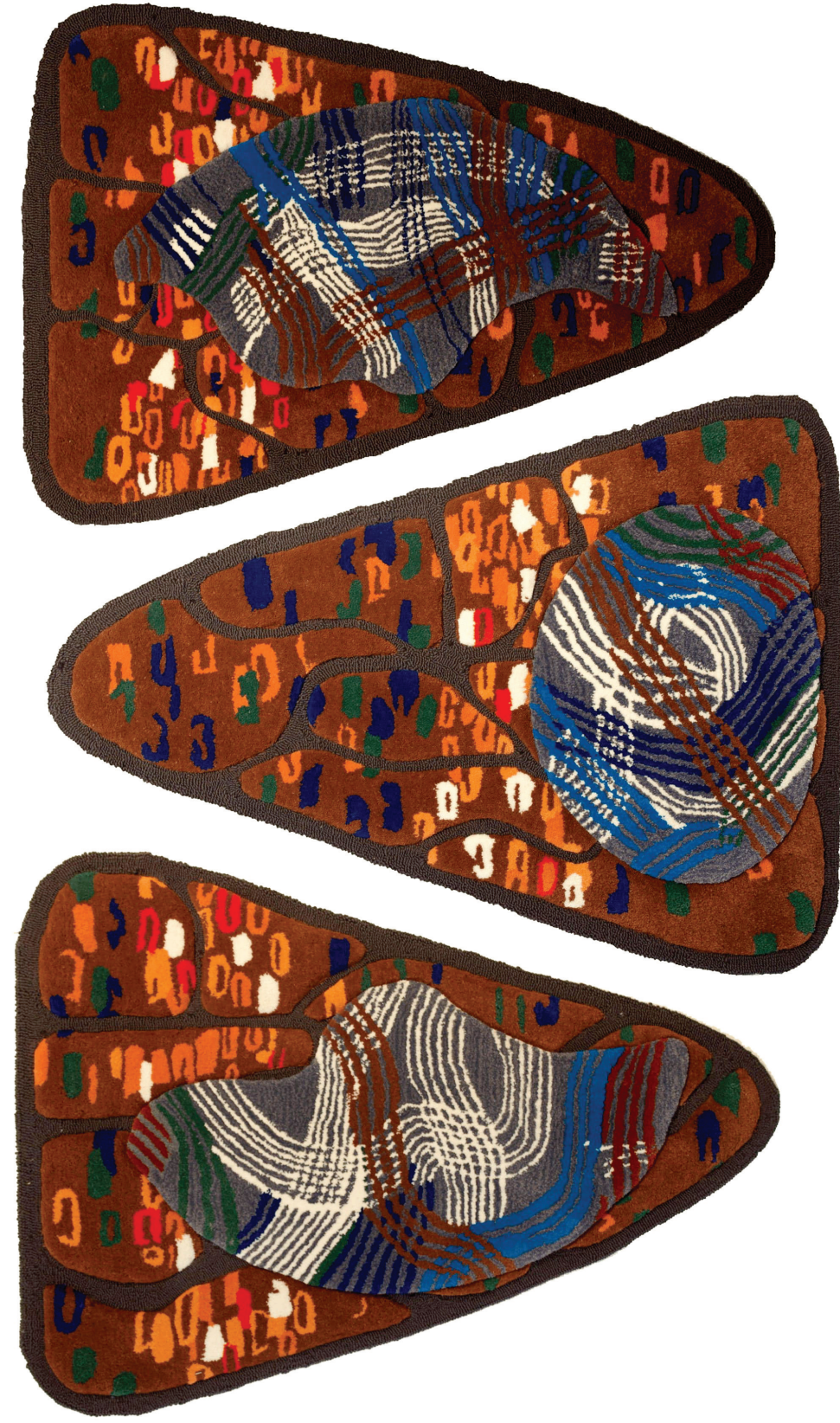
galerija Bernardo Bernardi

7. 9. — 7. 10. 2023.

Dora Filipaj Ela Leko Leo Subanović

: 3PTIH R3FLEKSIJE

Odlazak na lokaciju Regeneracije i reGALERIJE – novoosnovane tvrtke za proizvodnju „custom made“ tepiha i tapiserija u Zaboku, bio je uvod u problemski zadatak studenata diplomskog studija Dizajna tekstila Tekstilno – tehnološkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu. Upoznavanjem s izložbenim prostorom te proizvodnim procesom, od dizajniranja, pripreme prede, bojanja vune, do realizacije tepiha ili tapiserija u tehnici ručnog taftanja sa mogućnosti različitih tekstura, visina vune i tehnika realizacije bouclea i veloura, studenti su dobili uvid u proces nastanka tepiha i tapiserija.

Stečena znanja zatim primjenjuju na nastavi, umjetničkim istraživanjem, u temi pod nazivom TRIPTIH – TAPISERIJA.

Polazište je bilo problemski zadatak te istraživanje, od povijesnih primjera do suvremenih autora, percipirajući realizaciju tapiserija i tepiha kao dio suvremene umjetnosti, s dizajnom kao polazištem. Skice razrade kolekcije prvo nastaju klasičnim likovnim tehnikama po vlastitom izboru, predlošci su zatim preneseni u digitalni format, prilagođen realizaciji u mediju vune i tehnici ručnog taftanja. Tri rada trebalo je povezati u cjelinu koja dobro funkcionira u formi izlaganja na zidu, u galeriji ili u nekom životnom prostoru. Rezultat su kolekcije različitih senzibiliteta i pristupa navedenoj temi. Razmišljajući kroz prizmu likovne umjetnosti odnosno umjetnosti u tekstilu prema primijenjenoj umjetnosti kreirana su i dizajnirana različita idejna rješenja sa različitim mogućnostima izlaganja i primjene.

Tri najbolja triptiha realizirana su, a sada služe kao inspiracija za nadogradnju, predstavljenu na izložbi u Galeriji Bernardo Bernardi.

Mentorica:
Korajka Kovač Dugandžić, izv. prof. art.

Ela Leko — CVIJEĆE PROMENADE ¹

„Inspiraciju tražim i u ružnom i u lijepom, zatim to filtriram na različite načine kako bi u svojem radu promatraču pružila barem trenutak bijega iz stvarnosti.“

Kolekcija i rad koji predstavlja osnovu tapiserije Cvijeće promenade inspirirano je promatranjem prirode: u prirodi neprestano pronalazim elemente kreacije, zatim ih interpretiram stiliziranjem. Kolekcija nastaje u vrijeme kada čitam zbirku pjesama Cvijeće zla Charlesa Baudelairea. U stihovima pronalazim inspiraciju i pozitivne vibracije koje snažno utječu na nastanak radova. Proces rada, stvaranja tapiserije, traje sve dok, uz ravnotežu likovne kompozicije, ne postignem i doživljenu atmosferu stihova, efekt zračenja pozitivnom energijom koju želim prenijeti na promatrača. Triptih lusteri sljedeća su faza: nadograđujem plohe koje zatvaraju volumene rasvjetnih tijela, koristim tehnike dekonstrukcije, spajanja, šivanja. Zašto baš lusteri? Ponovno se vraćam Baudelaireu i Cvijeću zla, prenošenju atmosfere i energije skladom likovnog jezika, snazi svjetlosti koja potiče i proizvodnju serotoninu poznatog kao hormona sreće, čime zaokružujem koncept Cvijeća promenade.

Leo Subanović — PLANINE ²

„Umjetničko djelo stvara pogled u nutrinu autora, najkorisniji njemu samome.“

Kolekcija je zamišljena u formi triptiha koji čini zaokruženu cjelinu. Polazna točka u kreiranju kolekcije bile su planine, s fokusom na njihovo formiranje i elemente od kojih se sastoje. Vizualna struktura estetikom asocira na kamen, površinu planine, s blagim napuknućima, te na specifičnu reljefnost. Krugovi i zakrivljene linije asociraju na topografske slike, odnosno prikaz slojevitosti visine. Boje opisuju prirodu,

kamen, zemlju. Formom trokuta radovi upućuju na stiliziranu planinu, gledanu frontalno i s određenom distancom. Likovnim jezikom i materijalom povezani su elementi recepcije, struktura površine i pogled planine iz zraka.

Prateći oblik trokuta, u pokušaju redizajniranja rada, nastaje uporabni predmet, dječji šator. On radu daje novu perspektivu, istovremeno prati ideju afirmacije prirode, evociranjem aktivnosti, poput kampiranja.

Dora Filipaj — BUMETRIJA TRIPTIH ³

„Nekada nailazimo na područje na kojem nismo uspješni i ne pronalazimo se u njemu, ali možemo sagledati ga, prilagoditi sebi i oživjeti na vlastiti način.“

Bumetrija triptih inspiriran je geometrijskim i matematičkim oblicima, osobnim iskustvom, svladavanjem matematičkih zagonetki, zadataka. Slijedim priču koja počinje još u procesu mog obrazovanja, u osnovnoj i srednjoj školi, svojevrsno traženje izlaza iz materije koju tada smatram problematičnom. Rezultat toga je vlastita interpretacija matematike, geometrije. Nastojim postići jasnoću jednostavnosti i dinamiku. Značajnu inspiraciju u odabiru boja pronalazim u djelima umjetničke škole Buhuausa, u vizualnim kompozicijama postera. Dizajn rada prati geometriju, pravilo slaganje polovica i četvrtina krugova, pravokutnika i kvadrata. Kao likovno sredstvo koristim i matematičke simbole: +, -, x. Digitalno izrađen predložak pretvaram u tapiseriju industrijskim pištanjem za taftanje. Nastavak priče vraća nas u školu, u proces obrazovanja, oblikovanjem uporabnih predmeta: pernice i crtačeg bloka. Odmakom od standardnih dimenzija dajem značaj likovnoj kompoziciji. U proces uvlačim i posjetitelje: stvaram interaktivnu bojaniku koja im pruža direktno iskustvo stvaranja, ipak vođenog predloškom.

